

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pro Tvendo Sacro Coelibatv Axioma Catholicvm

Ceneau, Robert

Parisiis, 1545

Ad Lectorem Paraclesis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30468

AD LECTOREM
PARACLESIS.

SCio non defuturos, hac potissimum contentiosissima aetate, plurimos candidè Lector, qui mihi obnixè imploranti de his, quæ huic nostræ opellæ inspersa forsitan occurrerent, erratis, veniam plane sibi denegaturi. Id quæ tetrici illius censoris Catonis exemplo, qui cum Græcè scripturientem virum Romanum, Latine tantum linguæ peritum veniam petere intellexeret, vel ob id maxime quod atticissimi se ignorare profiteretur, nec in ea lingua sufficienter eruditus, eum nec audiendum quidem pronunciauit, inquit, à nemine fuisse cõpulsam, ut se in huius lapsus discrimen coniuiceret, cum eum nemo ad scribendum impulisset. In pari igitur causa, parè mihi expectandam esse sententiam promptum est suspicari, nisi ea quæ se conspicuam præbet obiectionè iusta aliqua defensione diluero. Fateor, Christiane lector, nullus me, priuato imperio, in hanc arenam tuendi Sacri Cœlibatus descendisse, pia tamen & ea quidem publica honestate ad id fuisse adactum, ac penè cõpulsam, quod scirem plerosque vñdecunq; obrepisse Christianæ disciplinae osiores, & antichristianæ potius licentiæ, quàm libertatis veræ christianæ assertores, speciem quàm pietatis præferentes, in eam partem esse propensissimos: ut scilicet nuptias sacerdotio iungendas, iucato

quidem, verum pestilentissimo errore existiment,
 quem etiã & velint & prædicent publica lege de-
 bere decerni. Quos ea ipsa notã inuredos haud dubiè
 crediderim, qua tertio Officiorũ Cicero Caliphonem
 & Dinomachum notandos censuit: Quo magis (in-
 quiens) reprehendẽdos Caliphonem & Dinomachũ
 iudico, qui se controuersiam dirempturos putauerũt,
 si honestatem cum voluptate, tanquã hominem cum
 pecude copulassent. Huic albo inscribẽdos nemo du-
 bitauerit eos, qui nuptiariorum sacerdotum gregem,
 hoc est, Epicuri de grege porcorum, turbam in condi-
 tam constituere atq; erigere tentant, vel ob eam ma-
 ximẽ causam (si diis placet) vt scilicet saluti eorũ cõ-
 sulatur, qui frequentioribus carnis stimulis agitãtur.
 Sed quenam est ista pietas (vt Augustinus ait) im-
 pia: Quæ misericordia, immisericors: vni subuenire
 aut parcere, & multos in discrimen adducere? Nam
 quò tandem euadent, extincto sacerdote nuptiario, et
 vidua & eius liberi orphani? Neq; enim sacerdotiũ
 deuoluetur ad liberos, ad vxorem minus. Nihil igitur
 illis superesse vides, Lector oculatissime, nisi
 post sordidam atque infelicissimam vitam, despera-
 tionis laqueum. Vix suppetunt vndecunque eleemo-
 syne vel tenuissimæ alendis pauperibus, qui hodie
 omni ex parte scatent: qua igitur arte, qua industria
 ex coniugio sacerdotali in immensum dilatanda tur-
 ba liberorum ali poterit aut foueri? Hocine est, vni

parcendo, innumeros miseria & inedia impatientes
 in desperationis barathrū cateruatim immittere? Et
 id quidē minutulū est, si reliqua cōsideres, quae ex hoc
 vno semel admissō errore, scaturiunt incōmoda, quae
 latius ac fusius in nostri axiomatis progressu expli-
 cata videbis. Hac ego ratione inductus atq; impul-
 sus, ne hac in parte deessem imminenti ruinae, fulcrū
 aliquod ac veluti appendicē opponendā esse existi-
 maui, vt tandē scires, Christiane lector, non tam scri-
 pturiendi libidine adactū, quā pia quādā necessi-
 tate impulsus, ad id operis me accinxisse. ne scilicet
 existimet aduersarius rei nuptiarie male feriatu pa-
 tronus, deesse quid illi opponi possit: cū scriptū esse
 sciam, respondendum esse stulto iuxta stultitiam suā,
 ne sibi sapiens videatur. Habes itaque institui no-
 stri qualemcunque rationem: qua cognita, spero me
 si non ex animi benevolentia gratiam, ex aequo sal-
 tem & bono veniam à te impetraturū: diuina quod
 superest cetera clementiae committo, cuius auxiliū
 tuis precibus adiutus expeto & expecto. Vt ergo
 vno verbo omnia cōplectar: tibi persuādeas velim,
 me huic vni scopo intendisse, idq; potissimū curasse:
 vt quā à patribus accepi ecclesiastica disciplinae cum
 summa honestate coniunctā auctoritatē, sacrosanctā
 illā atq; ab omni iniuria tutā posteritati omnibus vo-
 tis cōmendatam esse cupiam. Absoluto ad hunc mo-
 dum praeloquio, praestare superest quod pollicemur.